

Abstrakt

Cílem této práce je skrze koncept ideálně-typických narativů Tomáše Sniegoně a kritickou diskurzivní analýzu Normana Fairclougha prozkoumat způsob vztahování se česko-slovenské společnosti let 1990-1993 k minulosti. Na podkladu 28. října – dne vzniku Československé republiky v roce 1918 – je cílem ukázat, jakou úlohu hrál vznik společného státu Čechů a Slováků v jednotlivých narativech v příslušném období. Otázkou s tím spojenou je, kdo zastával jaký narativ a čeho se tím snažil dosáhnout. Hlavními pramennými materiály jsou stenoprotokoly ze schůzí jednotlivých komor parlamentů a celostátní plnoformátové deníky z České i Slovenské republiky. Pomocí těchto pramenů analyzuji jak politické, tak společenské přijímání 28. října. Sleduji jednotlivé vrstvy interpretací, které jsou 28. říjnu přisuzovány z nichž specifické postavení zaujímá vzájemný vztah české a slovenské společnosti.